

ἀπὸ τῶν φωλεῶν· πρότερον δὲ τοιοῦτον οὐδὲν πάσχειν. Ἔτι
 δὲ τοὺς μικροὺς καὶ νέους τῶν πολυπόδων μετὰ τὴν γένεσιν
 οὐθέν φασι τοιοῦτον πάσχειν, ἀλλ' ἰσχυροτέρους εἶναι τῶν
 μεϊζόνων. Οὐ διετίζουσι δ' οὐδ' αἱ σηπίαί. Εἰς δὲ τὸ ξηρόν
 5 ἐξέρχεται μόνον τῶν μαλακίων ὁ πολύπους· πορεύεται δ' ἐπὶ
 τοῦ τραχείος, τὸ δὲ λεῖον φεύγει. Ἔστι δὲ τὰ μὲν ἄλλα
 ἰσχυρόν τὸ ζῶον, τὸν δὲ τράχηλον ἀσθενές, ὅταν πιεσθῇ.
 (12) Περὶ μὲν οὖν τῶν μαλακίων τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον·
 τὰς δὲ κόγχας φασὶ τὰς λεπτὰς καὶ τραχεῖας ποιεῖσθαι
 10 περὶ αὐτὰς οἷον θώρακα σκληρόν, καὶ τοῦτον μεῖζονα, ὅταν
 γίνωνται μεῖζους, καὶ ἐκ τούτου ἐξιέναι ὥσπερ ἐκ φωλεοῦ
 τινος ἢ οἰκίας. Ἔστι δὲ καὶ ὁ ναυτίλος πολύπους, τῇ τε
 φύσει καὶ οἷς ποιεῖ περιττός· ἐπιπλεῖ γὰρ ἐπὶ τῆς θαλάττης,
 τὴν ἀναφορὰν ποιησάμενος κάτωθεν ἐκ τοῦ βυθοῦ, καὶ
 15 ἀναφέρεται μὲν κατεστραμμένῳ τῷ ὀστράκῳ, ἵνα ῥᾶόν γε
 ἀνέλθῃ καὶ κενῷ ναυτίλληται, ἐπιπολάσας δὲ μεταστρέφει.
 ἔχει δὲ μεταξὺ τῶν πλεκτανῶν ἐπίσπαστόν τι συνυφές,
 ὁμοιον τοῖς στεγανόποσι τὸ μεταξὺ τῶν δακτύλων, πλὴν
 ἐκείνοις μὲν παχὺ, τούτοις δὲ λεπτὸν τοῦτο καὶ ἀραχνιῶ-
 20 δές ἐστιν. Χρῆται δ' αὐτῷ, ὅταν πνευμάτιον ᾦ, ἰστίῳ· ἀντὶ
 πηδάλιων δὲ, τῶν πλεκτανῶν [δύο] παρακαθήσιν· ἂν δὲ
 φοβηθῇ, καταδύνει, τῆς θαλάττης μεστῶσας τὸ ὄστρακον.
 Περὶ δὲ γενέσεως καὶ συναυξήσεως τοῦ ὀστράκου ἀκριβῶς
 μὲν οὐπω ὥπται, δοκεῖ δ' οὐκ ἐξ ὀχεῖας γίνεσθαι, ἀλλὰ
 25 φύεσθαι ὥσπερ τὰλλα κογχύλια. Οὐ δὴλον δέ πω οὐδ' εἰ
 ἀπολούμενος δύναται ζῆν.